

(MLPD- Almanya Marksist-Leninist-Partisi'nin bu Broşürü 4.nisan 2011 tarihinde yayınlanmıştır)

Bütün nükleer santrallerin derhal kapatılması için uluslararası aktif direniş

Nükleer felaket tamamen önceden görülyordu.

11 Mart 2011 tarihinde, saat 14:46'da Japonya, tarihinin en büyük depremini yaşadı. Depremin merkezi sahile yakındı ve bu bir tsunami dalgasına yol açtı. Birkaç dakika sonra kısmen 10 metreyi aşan dalga Japonya sahillerini vurdu. Avrupa'da (Orta Avrupa zaman birimine göre/MEZ saat 6:46'da) çoğu kişi uyurken, Japonya'da 27.000 kişi yaşamını yitirdi. 400.000 kişi felaketi andıran ortamda evsiz barksız kaldı. Birkaç saat sonra, haberlerde Japon nükleer santrallerindeki zararlar hakkında bilgi verilmeye başlanıyordu. **Dünyanın, sözde en güvenli Nükleer santralleri mi arızalanmıştı?** Milyarlarca insan şaşkınca gözlerini oğuştururken, gelişmeler çığırından çıkıyordu.

Tek veya çok sayıda çekirdek erimesi ve dışarıya sızan radyoaktif ölümcül tehlike insanları dünya çapında husursuz etmekte.

25 yıl önceki Çernobil nükleer felaketinin korkunç resimleri toplumsal bilinçte derhal yeniden canlandı. Bugün dahi bu felaketin sonucu, binlerce insan radyoaktif ışın kanserinden ölmekte, yüzde 30 kısırlaşma yaşanmakta ve birçok çocuk özürlü olarak dünyaya gelmektedir. **Orada bugüne kadar, gittikçe dökülmekte olan beton lahitinin altında çekirdek erimesi durdurulmaksızın devam etmektedir.**

Japonya'da yalnız bir değil, zaman zaman beş Nükleer santralde en az 10 reaktör felaketten etkilenmiş bulunuyor. Bunu takip eden günlerde, özellikle Fukuşima-1 nükleer santralında yangınlar ve patlamalar yaşanıyor. Orada tahrip olan 4 reaktörün çekirdeğinde 1.496 yakıt maddesi bulunmakta. Bunun dışında 10.149 yakıt maddesi, soğutma havuzlarının dışında kuru ortamda depolanmakta. Bununla 2.000 tonun üzerindeki – Çernobil'dekinden (190 ton) katlarca fazla radyoaktif madde çevreye yayılmakta.

Bunların arasında en az 6,5 ton plutonyum bulunmakta – bu çok zehirli, ölümcül ve nükleer silah yapılabilir bir radyoaktif maddedir. 24 mart

tarihinde, artık ispatlanan radyoaktif cesyum ve iyot yanında Fukuşima-1 nükleer santralının 3 numaralı reaktöründen plutonyumun sızdığına işaret edilmekte. Bunun hakkında Mart ayı sonunda korkunç kanaat bulunmakta. Felaketten üç hafta sonra, radyoaktif maddenin ne boyutlarda sızdığı ve durumun nasıl kontrol altına alınacağı hakkında hiçbir ön bilgi bulunmuyor. Hükümet ve Japon işletmeci tekeli Tepco günlerce çekirdeğin erimeye başladığını örtbas ediyorlar ve böylelikle gereken geniş çaplı tahliyeyi geciktiriyorlar.

Artık birkaç gün içinde radyoaktif zehir oranı yüzlerce kilometre uzaklarda artıyor. Örneğin 240 kilometre uzakta olan Tokyo'da bebek mamalarının 24 marttan itibaren çeşme suyu ile hazırlanması sakıncalı görülyor. 22 mart tarihinde, 48 milyon insanın yaşadığı 10 Japon vilayetinde yüz ile bin kat arasında radyoaktif zehir artması tespit edilmiştir. Fukuşima'dan 120 kilometre uzaktan geçen gemiler bugün radyoaktif zehirden öylesine etkilenmişler ki, Çin limanlarına yaklaşmalarına izin verilmemektedir. Havada, suda ve gittikçe artan bir şekilde besinlerde ve mallarda bulunan radyoaktif zehir görülemez, koklanamaz ve tadı alınmaz. Böylelikle dünya çapındaki besin- ve mal dolaşımını olumsuz etkilemektedir. Deprem ve tsunami günümüzdeki tekniksel imkanlarla önlenemez. **Fakat korkunç nükleer felaketten tümünden kaçınılabildi.**

Neden bilinen bir deprem bölgesinde 11 nükleer santraller inşaa edildi? Neden Fukuşima'daki santrallerde tsunami önleyici duvarları yalnız 5,5 metre yüksekliğinde planlanmıştı? Neden Japon hükümetiyle sıkı ilişki içinde olan işletmeci şirket Tepco'da yıllarca denetimler ve bakımlar üstünkörü yapılabiliyor? Tepco, uluslararası en büyük 500 üst tekeller arasında 126'ncı sırayı almaktadır.

Kapitalist kâr hırslarının cesetler üzerinde yürümesi ve yürümüş olması yalnız Japonya ile sınırlı değildir. Nükleer enerjinin, kontrol altına alınamamasına rağmen tüm ikazların aksine işletmeye sokulması ve bunda ısrar edilmesi, daha da ileri gidilerek dünya çapında nükleer santrallerin inşaaında bir atılıma geçilmesinde kâr hırsları tek itici güçtü ve tek itici güç olmaya da devam etmektedir. Alman Nükleer santralleri da, Neckarwestheim'de olduğu gibi, deprem bölgelerinde bulunuyorlar. Fakat orada “böylesi güçlü deprem beklenmiyor” denmekte. Japonya'da da beklenmiyordu! Lakin nükleer çekirdeğin erimeye başlamasının asıl nedeni

elektriklerin sürekli kesilmesidir. Alman nükleer santrallerinde da elektriklerin kesilmesine yol açacak onlarca neden bulunmaktadır. En büyük tehlike, boruların, filtrelerin, kaynak yerlerinin paslanması ile malzemelerin yıpranması tehditinde yatmakta ve işletme sürelerinin uzatılmasıyla daha da keskinleşmektedir.

Çernobil felaketinden sonra sorumlu hükümetler ve uluslararası tekeller niçin hala Nükleer enerjide diretiliyorlar?

Japonya'daki nükleer felaket, tahminen insanlık tarihinin en büyüğü, insanlığın temel yaşam ihtiyaçlarının tehdit edilmesi demek oluyor. Nükleer felaketten sonra tekeller ve hükümet bir başka konuda bu kadar izole olmuş değillerdi. **Tüm Nükleer santrallerin işletenlerin hesabı üzerinden derhal kapatılması şimdi mümkündür ve yaşama geçirilmelidir.**

İnsanları hiçe sayan kriz yönetimi ...

Hükümetin ve tekellerin felaket ile ilgilenmeleri örneğinde görüldüğü gibi insanı hiçe saymada eşi yoktur. Paniğe kapılan Tepco yöneticileri beysinsizce, öncelikle kârlarının kaygısındalar. Hükümet ve işletmeciler halkı felaketin kapsamı ve sağlık tehlikesi hakkında bilgilendirmiyorlar. Milyonlarca insan radyoaktif ışıdan etkilenmeye bırakılıyor. Derhal tüm dünyadan uzmanları getireceklerine sorunu inanılmıyacak acemi tedbirlerle daha da büyütüyorlar:

- İşletmeciler bilinçli olarak, aşırı ısınan reaktörlerdeki basıncı düşürmek ve bir patlamayı önlemek için Radyoaktif ışını dışarıya bırakıyorlar.
- Su sıkarak ve helikopterlerden atılan sular ile tonlarca radyoaktif zehirli su, toprağa karışıyor ve denize geri akıyor. Böylelikle radyoaktif ışın oranı sınırın onbinlerce katına yükselmekte.
- Kullanılan deniz suyu tuz kabuğu oluşturuyor. Soğutma böylelikle daha da zorlaştırılıyor. Deniz suyunun tuzlu olduğu ve suyun buharlaşmasıyla geriye tuzun kalması gerçeği, yoksa sahiden bir sürpriz mi?
- Tekrar tekrar işçiler ve yardımcı güçler, çoğu zaman mecburen veya bilgilendirilmeden – oldukça yetersiz koruyucu elbiselerle ölümcül

ışınli tesislere gönderiliyorlar. Kısmen tesislerin hemen yanında, az erzakla, kurşun battaniyeler altında yaşamaktalar.

- Tepco özellikle taşeron işçi kullanıyor. Çoğunlukla halk dilinde, çalıştırılan bu işsiz ve barksızlar, “al at işçileri” diye geçiyor.
- Felaketin etkileri sürekli insafsızca küçümsenmekte. Bununla çoktan gerekli olan büyük çaplı tahliye önlenmekte ve buna ek olarak mümkün olan yardım ve önleyici tedbirler de sağlanmıyor.
- Japon “uzmanlar” tahliye edilecek bölgenin 20, 30 veya 40 kilometre çapı üzerine tartışmaktalar. Bu sırada 240 kilometre uzaklıktaki 35 milyon insanın yaşadığı Tokyo ve çevresinde rayoaktif etkinin çoktan yükseldiği tespit ediliyor.
- Tepco ve hükümet büyüklük gururu taslayarak yabancı yardımları ve uzmanları çağırıyorlar. Hatta bağımsız uzmanlar ve çevre örgütleri de engellenmektedirler.
- Nisan ayının başında Tokyo gezisi esnasında Almanya Dışişleri Bakanı Guido Westerwelle bundan etkilenmemişçesine “*japon hükümeti tüm kapsamıyla şeffaf davranıyor. Bu güven veriyor*” diyor.
- Sözde “uluslararası birlik” Birkaç gün içinde Libya'yı havadan bombayabiliyor. Felaketten etkilenen milyonlarca Japon'a ise yardım verilmiyor. Onlar yaşamları için en acil gereksinimlerinden yoksun bırakılıyor.

Japonya'da halkın derhal geniş çaplı tahliyesi başlatılmalıdır! Çocuklar ve hamileler derhal ülke dışına çıkarılmalıdır!

Düşünülebilecek en büyük patlama, Japonya'nın büyük bir bölümünü onyıllarca ve hatta yüz yıllarca oturulamayacak duruma getirecek tehditi içermektedir.

Kim böylesi insafsız olabilir?

Nükleer enerji halk ekonomisi açısından yalnız en tehlikeli değil aynı zamanda en pahalı enerji kazanımıdır. “Ucuz Nükleer elektriği” masalı enerji tekelleri ve hükümetin hesap cambazlığından başka bir şey değildir. Devlet teşvikleri ve tüm geri kalan masrafların toplumun üzerine yüklenmediği takdirde nükleer elektriğin kilovatsaati 0,25 Euro değil, en aşağı 2 Euro olması gerekir.

Son altmış yıl içinde nükleer sanayii 204 milyar Euro devlet subvansiyonunu cebe indirdi. **Almanya'daki 17 nükleer santral toplam 2,5 milyar Euro ile oldukça düşük sigortalıdır.** Bu, düşünülebilecek en büyük patlamadan sonra çıkacak tahmini masrafların yalnız yüzde 0,005'ini karşılayabilir.

Yalnız nükleer atıkların depolandığı tuz yatakları Asse II'nin su altında kalması ile radyoaktif maddelerle dolu 124.000 fıçı tahminen 3,7 milyar Euro karşılığında geri alınacaktır. Bunların bir bölümü delinmiş durumda. Maden ocağının havalandırma tesisatından radyoaktif tiryum dışarıya sızmakta ve radyoaktif madde yeraltı su kaynaklarına karışmakta.

Nükleer atıkların depolanması sorunu dünya çapında çözülmüş değil.

Acımasızca nükleer atıklar gelecek nesillere “miras bırakılıyor”.

Nükleer enerji santrallerinin inşası, donatımı ve işletmesi, azami kâr getiren bir iştir.

Kâr yapanlar ve aktörlerin isimleri:

- RWE, E.on, EnBW, Vattenfall gibi işletmeciler için çalışan bir nükleer santral günde net 2,2 milyon Euro kâr getiriyor. Yalnız SPD/Yeşiller Hükümeti'nin “Nükleer anlaşması” onlara 2002 yılından 2023 yılına kadar en az 82 milyar Euro kâr garantiliyordu. CDU ve FDP Hükümeti'nin 2010 yılının sonbaharında işletme sürelerini uzatması ile bu kârı 140 milyar Euro daha artırdı. RWE şimdi Biblis-A reaktörünün kapatılmasına karşı mahkemeye gidiyor. RWE bununla ilgili olarak “*mahkeme yoluna gitmekle hissedarların çıkarları korunuyor*” diyor. Halkın ve çalışanların sağlıklarının risikoya sokulması ve yaşam çıkarlarına ise ne demeli?
- Siemens (Almanya), Toshiba (Japonya), Westinghouse (ABD), General Electric (ABD), Rosatom (Rusya) ve Arvea (Fransa) gibi tesislerin inşasını ve donanımlarını yapan şirketler aç bir kurt misali startı bekliyorlar. Dünya çapında tahminen bir trilyon Euro sipariş hacminde nükleer enerji santrallerinin inşası planlanmıştır. Karşılıklı rekabet ederlerken inşaat masraflarını ve bunun için gerekli asgari standartları da aşağıya çekiyorlar.
- Bu her bir tekel, buldukları ülkelerin **hükümetlerinin** desteğini almaktadırlar. Almanya Federal hükümeti diğerleri gibi, Brezilya'da

yapılacak Angra 3 adlı reaktörün bir milyar Euronun üzerindeki kefilliğini üstlendi. İnşasına diğerlerinin yanında Siemens'de dahil. Bu, heyelan tehlikesi bulunan atlantik okyanusu kıyısındaki bir koyda yapılacak. CDU, FDP, SPD ve Yeşillerin tüm “nükleer enerjiden çıkış” teklifleri, Almanya'daki işletmeleri ilgilendiriyor. Bu, katiyen dünya çapında nükleer enerji santrallerinin inşasından ve işletmesinden, Alman tekelleri de dahil olmak üzere, çıkmak demek değildir. Bunun için nükleer enerji ve enerji santralı teknolojisinin ihracı ve ithalinin yasaklanması gerekmektedir.

- Enerji tekelleri ve devlet bütün yönetim kademelerinde (Federal, Eyaletler ve Yerel) içiçe girmiş ve birbirleriyle bir örgü misali bağlıdırlar. RWE hisselerinin yüzde 15'inden fazlası Kuzey-Ren-Wesfalya Eyaletindeki belediyelerin (yerel yönetimlerin) elindedir. Baden-Württemberg Eyalet hükümeti ENBW'ye katılırken, bilhassa nükleer enerjiye katılıp katılmama üzerine spekülasyon yapıyor.
- Areva gibi **uranyum maden ocaklarını işleten şirketler** aynı zamanda nükleer santralleri de kurmaktalar. Uranyum madeni çıkarılırken suya ve tenefüs edilen havaya karışıyor, her yıl binlerce insanı zehirleyip kan kanseriyle öldürmekte, ölü doğumlar ve düşük yapmalar artmakta ve geniş bölgeler binlerce yıl için yıkıma uğruyor!
- **Uluslar arası mali sermaye:** Büyük bankalar bu işlere oldukça ağırlık veriyorlar ve önder paya sahiptirler. Nükleer işlerin finansmanını üstlenen 10 uluslararası büyük bankalar arasında Deutsche Bank (Alman Bankası), 2000 ile 2009 yılları arasında 7,8 milyar Euro'luk “mali hizmet” ile 7'inci sırayı almakta.(4) Deutsche Bank ve WestLB, yıllardır kazalardan ve bunları gizlemekten dolayı eleştirilen Tepco firmasına 30 milyon Euro'luk borç verdiler. Japonya'nın en büyük üç sigortasından ikisi Tepco'ya ortakdır. Fakat enerji santralını sigorta etmediler!
- **Askeri-endüstriyel kompleksi:** Askeri ve güç politikası nedenlerinden dolayı bu kontrol edilemeyen ve ölümcül teknikte direniliyor. Ancak nükleer santrallerin işletilmesiyle, büyük çapta atom bombası yapmaya elverişli plutonyum üretilmesi mümkündür. Dünya çapında yürütülen savaşlarda kullanılan yoğunlaştırılmış

uranyum mermilerinde olduğu gibi, yeni “taktiksel nükleer bombalar”ın üretimi, atom politikası olmaksızın mümkün değildir. Nükleer enerjinin “sivil” kullanımını askeri kullanımdan soyutlanması hayalden ileri gidemez.

Nükleer Santrallerin derhal kapatılması ve tüm ABC- (Atom, biyolojik ve kimyasal) silahlarının yasaklanması ve imha edilmesi talebi birbirinden ayırt edilemez.

Önemsiz göstermek ve yalan - yalnız Fukuşima'dan beri değil

Medya ve hükümetlerin yürüttüğü **dünya çapında aynı telden çalan bir önemsiz gösterme ve örtbas etme kampanyası yaşıyoruz.** Artık yalnız gizlenemeyen şeyler itiraf edilmekte. *“Önlenabilir panik, önlenmelidir. Hükümet bildiği herşeyi söylemeye yükümlü değildir”* (“FR”, 16.3.2011) diyen eski Başbakan Helmut Schmidt (SPD) örneğinde olduğu gibi, insanlığı hiçe sayan yanlış bilgilendirmeyi Federal Almanya politikacıları alkışlıyorlar.

Bir bilgilendirme ve yanlış bilgilendirme, gerçekler, yarı gerçekler ve yalanlar, itiraflar ve tekzipler karışımıyla kitlelerin bilincini bulandırmak hedeflenmekte. Buna, hepsi sözde güvenilir uzmanların çelişkili açıklamaları ve aynı zamanda pratikte hiçbir etkisi olmayan bir bilgi selini de dahil etmelidir. Utanmaksızın, kutup ayısı Knut'un ölümünde olduğu gibi “acılı haberler” medyada ön plana çıkarılmakta. Bu bilgi manüplasyonunun istenilen amacı, kafaları karıştırarak insanların neye inanacağını bilmemeleri veya hiç olmazsa korkunç haberlere alışmalarıdır. Bu çizgiye sadık bir şekilde Almanya'da halk, Japonya'daki felaketin küresel sonuçları hakkında yanlış bilgilendiriliyor: *“İnsani ölçütlere göre Almanya'nın Japonya'daki talihsizlikten etkilenmesi tasavvur edilemez”* diye Şansölye ve fizikçi Angela Merkel 12 Mart tarihinde gazeteciler önünde yalan söylüyor. Gerçek ise, her rayoaktif dalga hava, su ve uluslararası mal ticaretiyle yayılarak, dünya çapında insanların sağlığı üzerindeki genel etkisi artmaktadır. 23 Mart tarihinde İzlanda ve Kaliforniya'da yapılan ölçümlerde yüksek radyasyon oranı tespit ediliyor. 25 Mart tarihinde Almanya'da. Nisan ayı başında ise burjuva medyasının başlıklarından Fukuşima kayboluyor.

Bu arada **Avrupa Birliği radyasyonun had sınırını yiyecekler için yükseltti** – nükleer kazalarda standard uygulama, Avrupa Birliğinin sıradan bir şeymiş gibi açıklamasıdır. Sistematik olarak önemsiz göstermenin Almanya'da da bir tarihi vardır. Nükleer Santrallerin çevresinde yaşayan çocuklardaki oldukça büyük bir lösemi rizikosunun yükselmesi üzerine yapılan kanser kayıtları ve **bilimsel araştırmaların sonuçları baskı altında tutulmakta.**

Alman nükleer santrallerinde 1996 ile 2000 yılları arasında, yılda ortalama 132 bildirilme yükümlü olan arızalar olmuştur. Bunların arasında, yangın, dışarıya sızan radyasyon ve patlamalar gibi ağır sonuçları olan olaylar olmuştur. Bu arada Philippsburg nükleer santralında bildirilme yükümlü bulunan arızaların örtbas edildiği hiç olmazsa ortaya çıkmıştır. Gerekçe ise: Merkel/Westerwelle- Hükümetinin planlamış olduğu, nükleer santrallerin işletme sürelerinin uzatılması kararını tehlikeye sokmamak. Hükümet, işletme sürelerini uzatmasını **“köprü teknolojisi”** diye adlandırıyor. Bu, gerçekleri örtmek amaçlı demagojik kılıftır. 2010 yılının ortasında dünya çapında 30 ülkede 439 nükleer santral faaliyetteydi. Bunlara ek olarak 56'sı inşaat halinde, 154'ü plan aşamasında ve 344' ü üzerine pazarlıklar yürütülmektedir.

Önde gelen tekeller politikacılar ve yöneticiler katiben kendilerini suçsuz gösteremez: **Ölümcül tehlike tamamen biliniyordu ve bilinçli olarak risikoya soktular.** Alay edercesine “arta kalan risiko” açıklamalarıyla buna uygun yasalar düzenlendi.

On yıllardır sürdürülen yanlış bilgilendirme bir psikolojik savaş anımsatıyor. Nedeni de, birçok ülkede nükleer enerjinin tehlikeleri daha az bilinmekte ve direnişin ancak şimdi başlıyor olmasında yatmaktadır.

Nükleer enerjinin “alternatifsiz olduğu” masalı

Eğer şimdi başlanırsa, var olan teknoloji ile dünya çapında, halka zarar vermeden 2030 yılına kadar dönüşümlü enerjiye geçilebilir. (6)

Bu, aralarında Stanford Üniversitesi'nden (ABD) uzmanların yaptıkları araştırma da dahil birçok araştırmanın sonucudur. Fotovoltaik (güneş ışınından elektrik kazanmak), güneş ısı, rüzgar enerjisi, yeraltı ısı, su akışından faydalanmak, organik enerji ve hidrojen gazı bütün ülkelere

ihtiyaçlarını karşılama ve enerji ihtiyacını karşılamada bağımsızlıkları için büyük bir potansiyel oluşturuyor. Buna ek olarak elektrik kullanımında en az yüzde 30'luk tasarruf imkanı bulunmaktadır. (7)

Ancak, sıkı bir enerji yönetimi sayesinde, bilinçli olarak sağlanan elektrik musrifliğine son verilmesine tekeller ve bankaların hiç isteği yok. Ne kadar fazla enerji tüketilirse, o kadar fazla kâr etmektedirler. Sermaye yatırım alanları arayışında yapay ihtiyaç ve pazarlar oluşturmaktalar. Kısa ömürlü elektronik eşyalarla ve çılgınca değersiz al-at malları ile kârlarını ve bu malları üreten şirketlerin üretiminde kullanılan enerjiyi bilinçli olarak yüksek tutuyorlar.

Dünya çapında üretilen elektriğin yüzde 55'ini sanayideki elektrikli motorlar harcamaktadır. Güç elektroniği olan hız regülatörlü makine teknolojisi sayesinde tüketilen elektrik oranı yüzde 30 aşağıya çekilebilir. (8) Enerji tekelleri için elektronik eşyalardaki Standby-şalterleri bir kâr kaynağıdır. Bu şalterler yalnız Almanya'da, iki Nükleer santralin ürettiği elektriği tüketiyorlar.

Nükleer ve Kömür yakıtlı enerji santrallerinin işletilmesi sonucu, yıllardır dönüşümlü enerji üretiminden sağlanan elektriğin, genel elektrik ağına dahil edilmesi önlenmektedir. Ne kadar saçma. Hatta var olan rüzgar ve güneş enerjisi santralleri bir süre durdurulmakta ki, nükleer- ve kömür enerjisi santralleri tam kapasiteyle 24 saat çalışabilsinler.

“Biyoyakıt” çiftlikleri için ülkelerin büyük bölümlerinde ormanlar yok edilmekte, çevre tahrip edilmekte ve besin maddesi üretimi için gerekli tarım toprakları kaybolmaktadır.

Kapsamlı bir şekilde, merkezi olmayan bir enerji toplama, örneğin geliştirilmiş hidrojen gazı teknolojisi temelinde ve yerel yönetimler veya özel olan dönüşümlü enerji üretimi önlenmekte, hatta çoğunlukla baskıya uğramaktadır.

Eğer tekeller rüzgar ve güneş enerjisiyle ilgilenirlerse, yalnız açık denizde rüzgar parkı veya Sahra çölünde büyük güneş enerjisi santralleri örneğinde olduğu gibi kâr getirecek büyük projelerle ilgilenmektedirler.

Buralarda, fiyatlar suni olarak yükseltilebilmekte, elektrik ve elektrik hatları tekellerin elinde kalmakta.

Elektrik hatlarının yüksek gerilim-doğru akım (HGÜ) teknolojisine geçilmesiyle, elektrik yüksek ölçüde kaybedilmeksizin diğer ülkelere de

iletiler, aynı zamanda elektrik direklerine rüzgar kanatları takılabilir. Yerleşim yerlerinde olumsuz etkiyi önlemek ve çevrenin tahrip edilmemesi için elektrik hatları yeraltına alınabilir.

Geleceğin teknolojisi, geri dönüşümlü ve çevreyi koruyucu enerji üretiminin yaşama geçirilmesi ile milyonlarca insan için dev bir işyeri programı ve bununla birlikte sağlığın ve yaşam kalitesinin yükseltilmesi gerçekleştirilebilir! Tekellerin kârları üzerinden finanse edilmesi katiben “imkansız” mı? 2007 yılında en büyük on petrol tekeli 180 milyar Dolar kâr ettiler. Yalnız bu parayla 450.000 rüzgar tesisi kurularak Almanya'nın ihtiyacının iki katı elektrik üretilebilir. Enerji tekelleri, hatlarına elektrik katan rüzgar enerjisi üreticilerine 9 Cent/KWh öderken, müşterilerinden 23 Cent/KWh'in üzerinde para almakta. Hatta Güneş ısısından kazanılan elektrik 5 Cent/KWh'ye maledilebilir. Bu da gösteriyor ki: **yenilenebilir enerji ucuza mal edilebilir, fakat enerji tekellerinin tekeli fiyatları değil!**(9)

Kolera veya Veba seçeneğinde olduğu gibi – nükleer enerji veya iklim tahribatından başka bir alternatif yok mu?

Tekeller ve Hükümet demagojik olarak bizim seçmemizi istedikleri: **Ya Nükleer Enerji Santralleri ya da iklimi tahrip eden kömür, petrol ve Gaz yakılmasına devam edilmesi.** Madencilik-Kimya-Enerji-Sendikası (IGBCE) Başkanı Michael Vassialidis, bu konuda onları dostça desteklemekte. Ortak yönetim (Co-Management) anlayışının en iyi örneğini, kömürü yakarak enerji kazanılmasının “köprü teknolojisi” olduğu reklamını çok bilmişçesine savunmakta.

Tüm Nükleer Santrallerin derhal kapatılması üzerine korku senaryoları hazırlanmakta. Bazıları, bu halde atom elektriği ithal edilmesi mecbur olacağı, diğerleri ise yeni kömür yakıtlı enerji santralleri talep etmektedirler.

Fakat ne kömür yakıtlı enerji santralleri ne de başka fosil kaynaklarının yakılması, nükleer enerji santrallerinin alternatifi değildir. Onlar, ülkeye, diyoksin ve ağır metaller gibi aşırı zehirleri yaymaktalar. Yakılmasıyla iklim felaketinin gelişmesinde en önemli etken olan Karbondiyoksit (CO2) gazı çevreye püskürtmekle bu gelişmeyi ivedileştirmektedirler.

Gerçek şu ki: Nükleer Enerji Santralleri derhal kapatılabilir! Geçiş sürecinde temel ihtiyacın karşılanabilmesi için, fosil enerji kaynaklarının yakılması ile karşılanabilir. **Ama şu da bir gerçektir, fosil yakıtlı enerji santrallerinin ne genişletilmesi ve ne de yeni inşası tamamen gereksizdir!**

1. Son 50 yıl içinde tüm Federal Hükümetlerin yaydıkları “**nükleer santraller olmazsa ışıklar kapanır**” yalanı çoktan çürütülmüştür. Şimdi, hiçbir yerde tek lamba dahi sönmeksizin, bir gecede yedi nükleer santral kapatıldı. 2003 ve 2007 yıllarının çok sıcak geçen yazında aşağı yukarı tüm nükleer santraller – kısmen aylarca – sorun çıkmaksızın kapatıldı.
2. **Almanya'da ihtiyacın üstünde kapasite bulunmaktadır.** 2009 yılında elektrik üretim kapasitesi genel olarak 152,9 gigawat (GW) idi. Bunda nükleer santrallerin payı yalnız 21,5 GW'tır. Sürekli gereken temel ihtiyaç 40 GW ve ihtiyacın hat safhası 80 GW'tır. 2009 yılında kömür yakıtlı enerji santralleri 79,7 GW katkıda bulunuyorlar ve yenilenebilir enerji üretimi daha o yılda 46,9 GW katkıda bulunmakta.(10) **Mevcut kapasite, nükleer santrallara gerek duymaksızın yetmekte!**
3. İşletme danışmanlık firması Consentec'in idarecisi Christoph Mauerer, takdire layık bir şekilde açıkça konuşuyor: “*Alman nükleer santrallerinin işletme süreleri üzerine sürdürülen tartışma da hiçbir zaman fiziksel açıdan elektrik yetmemesi değil, her zaman ekonomik olup olmaması idi.*”(11) **Masraflar öncelikle küçük tüketicilerin sırtına yüklenmektedir.** Özel elektrik aboneleri günümüzde iki katın üzerinde ücret ödemekteler. Tekeller ise, her kilowattsaat için 11,08 Cent ödüyor. (12)
4. **Var olan yenilenebilir enerji kaynakları kullanılmıyor.** Örneğin Şlesvik-Holştajn eyaletinde rüzgar enerji parkları devamlı kapatılmakta ki, kömür yakıtlı enerji santralleri ve nükleer enerji santralleri tam kapasite çalışabiliyorlar. Yalnız 2010 yılında Federal Almanya çapında işletmeye sokulan güneş enerjisi tesislerinin kapasitesi, Enerji-Tüketicileri-Birliği (Bund der Energieverbraucher)'nin açıklamasına göre günümüzde kapatılan tüm nükleer enerji santrallerine eşittir.(13)

5. **Hükümet, özel güneş enerjisi tesislerinden şebekeye katılan güneş elektriği oranını yüzde 40 aşağıya çekmiştir.**(14) Demek ki Merkel, Westerwelle ve Röttgen, yenilenebilir enerjiyi bu kadar seviyorlar!
6. Yalnız **Norveç'in hidroelektrik tesislerinde ürettiği elektrik sayesinde, Avrupa'daki 60 nükleer enerji santralına gerek kalmaz.** Almanya'nın bu enerji hattına katılması, 2007 yılında alınan Enerji-Şebeke-Bağı Kararı ile önlenmektedir.(15) Buna göre Almanya şebekesine her enerji santrali sürekli elektrik katabilir. Fakat diğer ülkelerden deniz altı kablosuyla hariç. Bugüne kadar Federal Hükümet bu konuda katıyen bir değişiklik ihtiyacı görmüyor.

Fosil enerji kaynaklarının yakılması, hedeften sapılmadığı ve süreklilik kazandırıldığı takdirde 2030 yılına kadar sifıra indirilebilir ve indirilmelidir. Alternatifler nükleer elektrik veya iklimi tahrip ediciler değildir! Aksine, **derhal ve var olan elektrik üretiminde yenilenebilir enerjinin tüm imkanlarını ve kapasiteyi kullanmak ve Avrupa'da ve tüm dünyada inşalarının hızlandırılmasındadır!**

İklim değişmesi değil, sistem değiştirilmelidir

Japonya'daki nükleer felaket, cevaplanması gereken esaslı sorular koymakta: Çevreyi insan mı tahrip ediyor? Fakat: gerçekten insan, insan olduğundan mı sorumlu?

İnsan, hayvanlar aleminden çıktığından bu yana, her toplumun temelini insan ile tabiat arasındaki birlik oluşturmaktadır. İlk toplumdan başlayarak kölecilik toplumu, feodalizm'den kapitalizme kadar insan toplumu yalnız tabiat ile karşılıklı etkilenme içinde gelişmişlerdir.

Ancak “*emperyalizmin gelişmesiyle ve kapitalist mal üretiminin dünya çapında genişlemesiyle tabiatın aşırı bir şekilde sömürülmesi ve çevre tahribatının dünya çapındaki etkisi oluşmuştur.*”, diye Stefan Engel “*Uluslararası sosyalist devrimin şafağı*” adlı kitabında yazıyor.(S. 189) Günümüzde kapitalizm geri döndürülemeyecek bir safhaya ulaşmıştır ki, uluslararası üretim kronik olarak sadece çevreyi tahrip etme temelinde yürüyebilmektedir. Milyarlarca insanın çevre bilincinin artmasına rağmen

çevrenin tahribatı dramatik bir şekilde keskinleşmektedir. **Küresel bir çevre felaketine geçiş başlamıştır ve insan varlığını tehdit etmektedir.** Gittikçe artan bir şekilde, küresel çapta karşılıklı birbirlerini etkileyen felaketler, iklimin, türlerin çeşitliliğinin, denizlerin, yağmur ormanlarının tahribatı ve bunun yanında radyasyon ve kimyasal zehirlenmesi geri döndürülemeyecek zararlara yol açmaktadır.

Bu tahribat, ne insanın tabiatında yatmakta ne de her toplumun tipik karakteridir. Bu, günümüzde yalnız genel ve evrensel kriz içinde var olabilen emperyalizmdir. Uluslararası üretimin yeniden örgütlenmesi temelinde oluşan kronik yapısal kriz, göreceli daha kısa aralıklarla patlak veren mali- ve ekonomik krizler, gizli veya açık siyasi krizler, genel savaş tehlikesi, dramatik olarak keskinleşen çevre krizi ve insanlığı tehdit eden iklim felaketi, yeni sömürgeciliğin krizi, burjuva aile düzeninin krizi ve de bujuva biliminin ve dünya görüşünün (ideolojisinin) krizleri günümüzde uluslararası belirtileridir.

Bu temelde uluslararası sosyalist devrimin şafağı gelişmektedir.

Anti komünist motifli tarih yazıcıları bilinçli olarak, **yirminci yüzyılın sosyalist toplumlarında insan ile tabiat arasındaki birliğin ne ileri seviyeye ulaştığını** gizlemektedirler. Mao Zedung önderliğinde, Çin'de geri dönüşümlü ekonomik işleyişte (Kreislaufwirtschaft) önemli tecrübeler ve büyük ilerlemeler yapılmıştır. Buna karşın, çevreye yönelik büyük çaplı tahribatlar ise önceden sosyalist olan ülkelerde, kapitalizmin tekrar geriye getirilmesinden sonra oluştu.

Günümüzde, 100'de yüz yenilenebilir enerji temelinde kapsamlı bir geri dönüşümlü ekonominin tüm teknik imkanları oluşmuştur. Biyonik (biyoloji ve tekniğin birleşmesi) dalında araştırıldığı ve uygulandığı gibi tabiatın öğrenilerek gerçekleştirilen bir üretim artık uzak değildir. Hedef: tabiatın öğrenerek ve tabiatla uyum içinde üretim!

Bunların hepsi dünya çapında egemen olan uluslararası üst tekeller tarafından baskı altında tutulmaktadır. Onlar israftan, çevreyi tahrip eden sömürü ve çevremizin ve sağlığımızın tahrip edilmesinden azami kâr elde etmelerinde, bizim yaşamımızı ve bizden sonraki nesillerin geleceğini kurban etmeleriyle para kazanıyorlar!

Bu, ancak uluslararası üst tekellere karşı verilecek mücadele ve bunun onların kârları üzerinden yürütülmesi ile enerji politikasında bir geri

dönüş sağlanabilir! Enerji kazanımı ve kullanışı tamamen ve sürekli olarak insan ve tabiatın birliğine yönelik olması ancak sosyalizmde sağlanabilir.

MLPD-Parti-Başkanı Stefan Engel, geleceğin Birleşmiş Sosyalist Dünya Devletleri'ni dikkate alarak şöyle yazmakta: *“Sosyalizmin toplumsal üretim şekli, yatırım aracı verimliliğinin yalnız bir kriteridir ve diğerlerinin önemi hiçde az değildir: toplumun hangi ürüne ne kapsamda ve kalitede gerek duyduğu, bu ürünlerin çevrenin ve kaynakların korunarak üretilebilmesi, vücudu yıpratıcı işlerin nasıl aşağıya indirilmesi ve üretimin sağlığı etkileyip etkilemediği, toplumun sayıca gelişmesi üzerinde nasıl bir etki sağlanabileceği ve beslenmenin sağlıklı besin maddeleriyle gerçekleşmesinin, gerekmeyen füzuli taşımacılığın önlenmesi ve insanların ve çevrenin korunduğu bir taşımacılık sisteminin nasıl geliştirileceği, artık aşırı şekilde tahrip edilen tabii çevrenin nasıl sağlıklı bir duruma getirilebileceği ...”* (aynı yerde S. 207)

Kapitalist çevre tahribatından esaslı kurtuluş olarak gerçek sosyalist toplumsal gelecek üzerine yürütülen tartışma, aktif direnişi güçlendiriyor ve ona sağlamlık ve perspektif getiriyor!

Nükleer santralleri seçimle önleyebilir miyiz?

Japonya'daki nükleer felaketin yaşandığı hafta sonunda Merkel/Westerwelle Hükümeti Alman Nükleer enerji sektörüne olan sadıklığını gösterdi. Daha 12 Mart tarihinde (Japonya felatinden bir gün sonra) Çevre Bakanı Norbert Röttgen (CDU) *“Almanya'daki nükleer santrallerin güvenliği ve işletme süreleri üzerine yürütülen tartışmalar tamamen yersizdir”* diyor. (Spiegel-Online, 12.3.11)

Fakat evdeki plan çarşıya uymuyor. Daha hafta sonunda, tüm nükleer santrallerin kapatılması için Almanya çapında 60.000 kişi gösteri yapıyor. 15 Mart pazartesi günü 450 şehirde 120 bine varan insan protesto gösterilerine katılıyor. Artık Hükümette bir telaş baş gösteriyor. **Birkaç saat içinde 7 nükleer santral geçici olarak kapatılıyor. Kitlesel gösteriler olmaksızın böyle bir şey imkansızdı!** Bir hafta sonra, 21 Mart tarihinde 742 şehirdeki etkinliklere 140 binin üzerinde insan katılıyor. 26 Mart tarihinde 250 bin insan tekrar 4 yürüyüşe katılıyor.

Hükümet atom politikasında halkın büyük çoğunluğuyla çetin bir çelişki içindedir. Bu, on yıllardır Almanya'da nükleer santrallara karşı var olan aktif ve güçlü hareketin büyük bir başarısıdır. Almanya halkının yüzde 60 ile 70'inin isteğinin aksine Hükümet nükleer santralların işletme sürelerinin uzatılmasını kararlaştırdı. O'nun çok sözünü ettiği “demokrasi”, bir maskeden başka bir şey değil. Burada tekellerin diktatörlüğünün gerçek özü gözükmektedir. Gerçekten “halkın çoğunluğunun isteği”ne göre hareket edilseydi, nükleer santrallar çoktan kapatılmış olacak ve Afganistanda'da tek bir Alman askeri kalmıyacaktı.

Yeşiller partisinin, Claudia Roth, Jürgen Trittin ve Cem Özdemir'den oluşan yönetici kadrosu, kitlelerin kısa zamanlı bir hatırlama gücü olacağından hareket etmekte. Yoksa şunu unuttular mı? Yeşiller 1998 yılından 2005 yılına kadar SPD ile Hükümet'i oluşturmuşlardı! Sonuçta, Federal Ordunun Yugoslavya ve Afganistan'da savaş girişimleri, Hartz-yasalarıyla Ajanda 2010 ve tüm Almanya çapında çöplerin yakılmasıydı.

Hatta Schröder/Fischer-Hükümeti enerji tekelleri önünde diz çöküp, onlara nükleer santralların işletme sürelerinin 2020 yılına kadar uzatılmasını hediye ettiler. Ve hatta bu “uzlaşma” utanmazca saptırmayla “atomdan çıkış” olarak satıldı. Trittin'in enerji tekelleriyle yaptığı anlaşmada şu yazmaktadır: *“Federal Hükümet nükleer santralların sıkıntısız işlemlerini ve onların tahliye edilmesini güvence altına almaktadır.”* Bu azami anlaşma ile Trittin ve Hükümetin ayaklarını oluşturan Yeşiller, Castor-taşımacılığına karşı eylem örneğinde olduğu gibi protesto hareketine de veda ettiler.

Şimdi ise Yeşiller'in zirvedeki parlamenterleri muhalefette ıslah olmuşlar süsü vermekteler. Fakat, şu ana kadar tüm atom santrallarının derhal kapatılmasını talep etmiyorlar. Yeşiller'in zirve politikacılarına kalırsa, son atom santrali ancak 2017 yılında kapatılacak. Şimdiye kadar hükümette yaptıkları politikalarından dolayı, onlardan tek kelime dahi özeleştirileri işitilmedi. Islah olmaları, yeni bir etiket sahtekarlığından başka bir şey değildir.

Yeşiller, üyelerinin büyük çoğunluğu tutarlı çevre politikası hedeflerinden sapmasalarda, **çoktan bir ökolojik (çevreci) protesto partisi olmayı terkedip, kapitalizmle bağdaşan, bir devletçi, tekel partisine**

dönüştüler. Onların önder temsilcileri emperyalist ökolojinin savunucularıdır. Sözlerinde ökolojik, uygulamada ise emperyalist politika! Buna göre çevre, kapitalistlerle birlik içinde ve onların kâr çıkarlarını gözeterek kurtulabilir.

Başı çeken tekeller çevre koruma bayrağını uluslararası rekabet dalaşının aracı, sermaye yatırılabilir ve azami kâr elde edilebilecek bir alan olarak çoktan keşfettiler. Sapıklığın daniskası ise: Çevreyi karbondiyoksit atığıyla kirletme hakkı üzerinden (Çevre kirletme oranını düşürme) yapılan ticaret ile hükümetin tekellere imkanlar sağlamasıdır. Onunla borsalarda artı kârlar sağlayabilmek için pazarlık yapılabilir. **“Çevreyi koruma” bayrağı altında günümüzde uluslararası mali sermaye ve onlarla birlik oluşturan emperyalist Hükümetler çoğunlukla yalnız egemenlik politikası gütmektedirler.** Alman tekelleri “Yeşil yıkama/yeşilwashing” dünya önderiymiş: Siemens'in şefi Peter Löscher Nisan 2009'da kendi tekelinin “yeşil devrim”de önder olduğunu açıklamıştı. Bu açıklama, nükleer enerji sektöründe dünyanın en büyüğü olabilmek için Rus firması Rosatom ile ortak çalışma/Joint Venture anlaşması imzalandıktan yalnız bir ay sonra yapılıyor.

Çağrılara veya “greenwashing/yeşil yıkama” inanmak yerine **MLPD dünya çapındaki geniş, partilerüstü ve aktif direnişi destekliyor.**

Tekeller, lafla veya ikaz edici saygı duruşlarıyla ikna edilemezler! Nükleer enerjiye karşı hareket 40 yıldan beri onları ikaz etti!

Haklı olarak, protesto eylemlerinin ökolojik enerji satan firmaların reklam gösterilerine dönüştürme çabaları eleştiriliyor. “Nükleer enerjiden vazgeçmeyi kendimiz gerçekleştirelim” şiarı, enerji tekellerini dize getirmek için sağlıklı bir yöntem değildir. Bir aile olarak yenilenen enerjiyi kullanmak ne kadar sağlıklı olursa olsun, kapitalist güç ilişkilerinde “boykot girişimleri” en çok, pislikleri deşifre etmeye ve olsa olsa iz bırakmaya yarar.

Hükümetin zaman kazanmak için “Moratoryum”u öne sürmesi halkın büyük çoğunluğu tarafından bilinmekte. Ekonomi bakanı Rainer Brüderle'nin (FDP), Alman Sanayicileri Federal Birliğinde'ki (BDI) toplantıda baklayı ağzından kaçırmış olmasa dahi bu böyle. Eğer Hükümet şimdi sözde dünyanın en güvenli nükleer santrallarını tekrar kontrolden geçirmek istiyorsa, o zaman daha da güvenilmemesi gerekmektedir.

Onların, nükleer santralleri böylesi “oyunlarla” krizden kurtarmayı başarıp başarmamaları bizlerin duruşuna bağlıdır.

MLPD'li yoldaşlar protesto gösterilerinde Yeşiller partisinin ve de Sol Parti'li (Linkspartei) birçok üyeleriyle ön saflarda durmaktadırlar. Sol Parti'ye yönelik en basit ve en önemli soru, Federal Parlamento'da “*zaman kaybetmeksizin, yani hatalı geciktirme olmaksızın kapatılması*”¹⁶ çağrılılarıyla yetinecekler mi yoksa derhal kapatılmaları için aktif direnişe katılacaklar mı.

MLPD, uluslararası devrimci parti ve örgütlerin koordinasyonu- ICOR içindeki ilişkileri sayesinde dünya çapında bilgilendirmeye katkı yaptı, protestonun geliştirilmesine ve koordinasyonuna başladı.

Diğer girişimlerin yanında, MLPD'nin çıkardığı bildirilerden üçü Japoncaya tercüme edilip yayınlandı. Onlara internet üzerinden dünyanın her yerinde ulaşılabilir. Japon Sendikası “Allied Labour Unions of Independence (ALUI) MLPD'ye “*açıklamanızı Japoncaya tercüme ettiğiniz için ... (diye teşekkür edip devam ediyor) Bizim hedefimiz bütün nükleer santrallerin kapatılması ve atom programının durdurulması, bu halk düşmanı politikanın ve toplumun esaslı değişimidir. Bizler, Japonya işçi sınıfının hizmetinde tüm elimizden geleni yapmaya kararlıyız. Sizleri bizim acılarımıza ortak olmanız, dayanışmanız ve bizlere verdiğiniz öğütler bizim hareketlenmemize en iyi katkıdır.*”

Almanya'da da emekçiler, Schweinfurt şehrinde olduğu gibi aktif tutum alıyorlar. Orada 21 mart tarihinde işçiler çalışma esnasında protesto eylemlerine katılmışlardır. Alman çevre hareketinin, nükleer ölüm hakkında ve onun nasıl ve neden önlenmesi gerektiği hakkında dünya çapında bilgilendirme yapma sorumluluğu vardır.

Japonya'daki nükleer felaket mağdurlarıyla en iyi dayanışma ve acıları paylaşma, tüm nükleer santrallerin, işleticilerin masrafları yüklenmesi temelinde derhal kapatılmalarını hayata geçirmekle sağlanabilir. Hükümetlere ve parlamentolara güvenerek değil, aksine dünya çapında koordineli aktif direnişle gerçekleşebilir. Bu, ortak protesto eylemleri, yürüyüşler ve grevlere varıncaya kadar olmalıdır. Veya şu günlerde MLPD ve REBELL' in geliştirdiği **nükleer ölüme ve iklim felaketine karşı Direniş Birimleri'**ne katılarak.

Çernobil'de yaşanan felaketin 25. yıldönümü olan, 26 nisan tarihinin,

dünya çapında nükleer ölüme karşı mücadele günü yapılması girişimini MLPD destekliyor. O, paskalya (Ostern) günlerinde gerçekleşecek benzeri eylemlilikleri desteklemektedir.

Şimdi kabul ettirilmesi gereken nedir

Aslında insanlığın yaşamını mümkün kılmak için, dünya çapında nükleer ölümü ve iklim felaketini önleyebilmek için derhal yaşama geçirilecek tedbirler alınmalıdır. Çevreyi tahrip edenlere karşı uluslararası direniş cephesinin inşasına Siz de katılın!

Çernobil ve Fukuşima kurbanları, uranyum madenlerindeki çalışanlar ve binlerce diğer radyasyon arızası kurbanları itham ediyorlar!

Düşünülebilecek en büyük felaket hiçbir zaman tekrarlanmamalı!

Bunun için: Tüm nükleer santraller dünya çapında işleticilerin masrafları yüklenmesi temelinde derhal kapatılsın! Sorumlu tekellerin ve işletmelerin şu ana kadar çıkan ve daha çıkacak tüm sağlık ve çevre tahribatından, nükleer atıkları için araştırma programı ve tüm taşıma masrafları için sorumluluk üstlenmelidirler!

Tüm nükleer, biyolojik ve kimyasal silahlar yasaklansın ve imha edilsin!

Bilinçli olarak elektrik müsrifliğine sebebiyet vermeye son!

Bunun için: Enerji idaresi ve elektrik tasarrufu için sert talimatlar uygulansın! Yerel yönetimlerde enerji tasarrufu-, evlerin yenilenmesi-, ve düşük enerji kullanılan evlerin programı uygulamaya sokulsun! Elektrik şebekeleri düşük zayıflatı, doğru akımlı yüksek gerilim hatları vasıtasıyla yenilenmesi derhal uygulanmalıdır! Merkezi ve merkezden ayrı enerji depoları oluşturulmalı! **Derhal ve sapsaksızın, yüzde yüz yenilenebilir enerji rotası tutulsun!**

Küresel iklim felaketine sürüklenmek, nükleer ölüme ve radyasyon ile zehirlenmeye alternatif olamaz.

Bunun için: atmosferde sera etkisi yaratan gazların çevreye yayılması 2030 yılına kadar yüzde 70 ile 90 arasında düşürülsün! Fosil yakıtlar ile çalışan büyük enerji santrallerinin inşasını durduralım ve adım adım fosil enerji kaynaklarının yakılması yasaklansın!

Çöplerin yakılması, yüksek enerji sarf ederek üretilen hammaddeleri ile

kaynakları tahrip etmekte ve ülkenin üzerine binlerce değişik zehirli madder yayarak halkın kronik zehirlenmesine yol açmakta.

Gerçek dönüşüm, çöplerin derin dondurma ile geri dönüşüm yönteminde olduğu gibi ev, bahçe , tarla ve ormancılıktaki organik atıklarının enerjiye ve gübreye dönüşümü baskıya uğruyor.

Bunun için: Çöplerin yakılması yasaklansın – Kyro-Geri dönüşüm, Bio-Enerji ve metan gazı ile gübreye dönüşümün örneğinde olduğu gibi yeni yöntemlerin uygulanmasıyla **derhal bir geri dönüşümlü ekonomiye geçilsin!** Geriye dönüşümlü mallar geliştirilmeli ve zehirli maddeler üretimden çıkarılsın! **Çevre korumada ve geri dönüşüm ekonomisinde, sermayenin kârlar üzerinden yeni işyerleri sağlansın!**

Emperyalist ülkelerde Elektrik üretiminde aşırı üretim varken, örneğin Afrika kıtasında yaşayan insanların yarısı elektrikten mahrumdur. Tekelleri azami kâr gerçekleştirmeleri için insanlığın bazı bölümünü ilgi çekici olmadıkları için “artık halk” olarak sefaletle sürüklüyorlar. Toprak zenginliklerini talan edip ve soyduktan sonra geriye yanıp tükenmiş topraklar bırakarak gitmekte. Aslında bu ülkelerde güneş ve biyo enerji sayesinde derhal her köy özerk olarak elektriğe kavuşabilir.

Bunun için: Gerekli teknoloji tüm ülkelerin kullanılmasına serbest bırakılmalıdır! Yağmur ormanlarının ve verimli toprakların yok edilmesi ve okyanusların mahvedilmesi durdurulsun! Hava kirliliği emisyonu ticareti derhal durdurulsun! Biyolojik yakıt çiftlikleri ve suyun “özelleştirilmesi” uluslararası çapta yasaklansın!

Hiç hava kirliliği yapmayan otomobillerin ve zararlı maddeye yol açmayan enerji kaynakları, örneğin hidrojen ve bunun için gerekli dağıtım şebekelerinin genişletilmesi derhal uygulamaya konsun!

Geniş çaplı geri dönüşümlü bir ekonomi, yeni tip bir sanayileşme ile gerçekleşebilir, değişik üretim ve geri kazanım işlem süreci başarıyla uygulamaya konabilir. Bu, artık kârın ve sermayenin yoğunlaşmasının hüküm sürmediği, aksine tabiatla denge içinde insanlığın ihtiyaçlarının karşılanmasının olduğu, dünya çapındaki sosyalist bir toplumun inşasıyla özdeşdir.

Bunun için:

Uluslararası dayanışma ve mali sermayeye karşı ortak mücadele için! Kapitalist çevre canileri sert cezalara çarptırılınsınlar!

Uluslararası tekellerin kâr hırsına karşı çevreyi kurtarmak için uluslararası direniş cephesi inşaa edilsin!

Çevre, kâr hırsına kurban edilmemeli – dünya çapında gerçek sosyalizm için!

Açıklamalar/Kaynaklar:

Plutonyum: ölümcül zehir

Plutonyum 239, yapay üretilen bir elementtir vedünyanın en ölümcül yüksek rayoaktif zehirlerden biridir. Gramının kırk milyarda biri ölüme götürür. Atom yarılama müddeti 24.000 yıldır. Fukuşima'da en az 6,5 ton plutonyum bulunmaktadır.

- 1) www.greenpeace.de
- 2) Umwelt.Medizin.Gesellschaft 1/2011, S.3 (Çevre.Tıp.Toplum dergisinin 1/2011 sayısı, Sayfa 3)
- 3) FR-online, 18.3.2011
- 4) www.nuclearbanks.org
- 5) www.urgewald.de
- 6) “Spektrum der Wissenschaft” dergisinin Aralık 2009 sayısındaki “Plan für eine emmissionsfreie Welt bis 2030” / “2030 yılına kadar zararlı madde atıksız bir dünya” adlı yazısı.
- 7) Kaynakların kendimizin özeti: “Strom ohne Grenzen/ Sınır tanımayan elektrik” Natur+Kosmos 9/08 sayısı ve Prof. Hiller/Prof. Lutz “4. Açık Akademi Belgeleri” sayfa 109
- 8) Profesör Lutz'un (Chemnitz Teknik Üniversitesi) basın açıklaması
- 9) İklimi koruma programı broşürü, Sayfa 10
- 10) Federal-Ekonomi ve Teknoloji Bakanlığı
- 11) Die Welt, 15.3.2011
- 12) VAA Magazin Aralık 2010
- 13) bild.de, 25.3.2011
- 14) “Darmstaedter Echo”, 19.7.2010
- 15) Report Mainz
- 16) Gregor Gysi Federal Parlamento'da 15.3.2011